

Til minnis um kæra mammubeiggja mín, Poul Mohr

*Lækkar lið í gomlum garði
fækkar frændum fylgisskarði
hækkar meðan minnisvarði*

(Hans Dalsgaard)

Nú Poul er farin er eitt tíðar-
hvarv farið um sýn. Havnin
hefur mist ein son, ein reystan
kappa og eina eldsál. Og framum
alt, familjan hefur mist ein høgt
elskaðan og savnandi mann og
pápa, beiggja, abba, langabba,
mammu- og pápabeiggja.

Familjumaðurin Poul, skipa-
smiðjustjórin, reiðmaðurin og
vertskapsmaðurin Poul.

Ymiskt er hvørjar gávur eru
lutaðar hvørjum einstøkum
menniskja og ymiskt er hvussu
vit duga at fáa burturúr hesum
gávum og foldarlívinum. Poul
fekk nógvar gávur og var ríkaður
á so mangan hátt gjøgnum lívið,
men hann gav fleirfalt aftur.
Tí fremsti eginleikin var júst
hansara gávumildni; hann lat
gleðiliga av sínum menniskjaligu
og tímiligu gávum. Tá lá til hans-
ara at stýra og stjórna, men hann
gav altíð meir enn hann kravdi og
spardi aldri seg sjálvan

Poul rúmaði so nógvum, var
so nógv. Hann setti týðilig spor
eftir seg, har hann steig og nam
við hvørt menniskja, hann møtti.
Og tey vóru mong, fetini og tey
vóru ikki fá, menniskjuni hann
møtti og nam við. Hann hevði
stórt fólkatekki og við sínum
hittinorðaða, skemtandi, argandi
og ofta speiska tóna fingi øll
– høg sum lág - at vita hansara
meining um tað mesta. Hann
slapp altíð væl avstað frá øllum,
tí hansara menniskjaliga og

sjarmerandi lyndi gjørdur, at øll
fyrgóvu honum alt.

Hjá okkum ið stóðu honum
nær, stendur sterkast eftir
hvussu sjáldsama familjukærun
hann var og hartil gávumildur
og barngóður. Tað er í stóran
mun honum at takka, at
familjubondini eru so sterk.
Hesum eru vit tær óendaliga
takksom fyri, Poul.

Poul var so livandi at tað er ilt
at fata, at hann ikki er her meir.

Eitt engagerað, áhugað, prát-
ingarsamt og skemtingarsamt
menniskja, sum tað altíð var

stuttligt at vitja og skifta orð við
- eisini heilt til tað síðsta. Bara
fáar dagar áðrenn hann fór, fekk
eg hann at murra Brókatátt fyri
mær.

Sigur tú Poul Mohr, so sigur
tú eisini Skipasmiðjan. Henni
vígaði hann sítt lív og hann var
livandi ímyndin av hesum stóra
arbeiðsplássi í Havn, sum hann
gjøgnum nógv áratiggju við fast-
ari, men rættvísari hond, leiddi
og baksaðist við.

Ísland stóð hansara hjarta
nær, hann var íslenskur konsul
í eitt mannaminni. Men fremst

í hjartanum var alskurin til
móðurlandið og tráanin eftir at
standa á egnum beinum, vinnu-
liga og tjóðskaparliga.

Og so var hann eisini rossa-
maður og náttúruelskari, kvøðari
og hugtikin av væl yrktum
kvæðum og yrkingum, sum
hann - eins og hini systkini - alt
dugdi úttanat. Romantiskur og
kensluborin og tikin úr leikum
vertskapsmaður.

Hetta var heimurin hjá Poul.
Hann snúði seg um ásirnar
- Skipasmiðjan, familjan, ross,
føroysku fjøllini og vertskapur -
føroyskur dansur og sangur.

Poul og mamma vóru sjáld-
sama tøtt sum systkin og tað var
næstan ikki dagur, at hann ikki
hugdi inn á gólvið í Sandagerði
at vitja einkarsystrina og fáa
eitt prát um leyst og fast. Hann
var eitt slag av Pater Familias
og hann hevur fyllt ómetaliga
nógv í lívinum hjá okkum fyra
systkjum í Sandagerði. Vit vuku
upp við, at tá eyðkenda røddin
hoyrdist í telefonini um hoyboð,
var frægast at sleppa tí vit høvdu
í hondunum, tí nú skuldi maður
av húsum út á Trøðna at hoyggja.
Hann plagdi at lokka okkum
ungu gentur við at man fekk so
serlliga vakra húð av at hoyggja!
Og lóturnar í hoyna endaðu altíð
við at vera stuttligar og hugn-
aligar - sjáldan vóru vit undir
15-20 fólk, tí væl var ríkið. Og
har gekk hann á odda saman við
hinum mammubeiggjunum við
at skemta og arga okkum ungu.
Men hoylønin var góð - ríðitúrar,
stórfamilju-útferðir í hagan og
við Pressaranum út á Hósmøl
og hugnaligar lóturnar á Trøðni,

har Anna borðreiddi við te og
pannukøkum. Men størsta lønin
er dýrabæru minnini um góðu
lóturnar og tað er ikki sørt - nú
tað fækkast í eldra ættarliðnum -
at man leingist aftur til summer-
dagarnar í hoyna.

Eg búði í Qatar tá telefonin
ringdi og ein rópandi Poul í hin-
um endanum, gav mær boð um at
flyta heim til Føroya at starvast
á Skipasmiðjuni í komandi olju-
vinnuni. Hesi átta árin á Skipa-
smiðjuni undir hansara leiðslu
vóru sera góð og hava givið mær
nógvan lærdóm og virðismikla
barlast.

Tá starvið sum fyrsta
sendifólk til Íslands varð lýst
gekk hann kykur út til mín at
fregnast, hvør mundi fáa starvið.
Hetta hevði hansara stóra áhuga
- íslenskur konsul og íslends-
fjeppari sum hann var - og ikki
eina løtu kom tað honum til
hugs, at eg kundi koma uppá tal.
Gloymi ongantíð, tá eg fortaldi
honum, at eg hevði fingið starvið.
Hetta var fyrstu ferð eg upplivdi,
at hann misti pippið. Hann segði
einki og fór bara av stað. Eina
løtu seinni ringdi hann og helt
fyri, at hatta var kanska ikki
so galið! Tíðina meðan eg røkti
starvið var eg í tøttum sambandi
við Poul, og hann var altíð klárur
við góðum ráðum, rósandi orðum
og var mær ein hollur stuðul.

Góði Poul, stórir saknur verð-
ur í tær, - tínum gávumildni, tín-
um meiningum og tínum skemti.
Takk fyri ríkar lóturnar.

Goymd eru góð minnir.

**Systirdóttir tín
Gunvør**

Vit selja málningar, steinprent, vatnlitsmyndir o.a

Vit reinsa málningar.

Vit ramma inn - eisini við uv glasi.

Umboðshandil - Vit selja títt listaverk.

GLARSMIDJAN.FO

ÁRSADALFUNDUR

Ársaðalfundur felagsins verður Hósdagin 28. juni 2018
kl. 18.00, í hølum felagsins, Sværrisgøta 22, Tórshavn
Dagsskrá samb. lógum felagsins

HØLIÐ P/F

FØROYSKAR KISTUR

Vit levera um alt landið.

Ring og hoyr nærri á **21 86 90 - 31 16 90**
www.kistur.fo

Alt á einum stað

Vit útinna allar uppgávur í sambandi
við eina jarðarferð frá byrjan til enda

- Kistur
- Sangir, blómur og kransar
- Sangarar (í Tórshavn)
- Ervi
- Líkflutningur til og úr Føroyum
- Líkbrenning (Kremering)

Tel. 51 17 23
www.gravarkjalp.fo